

Een golf in de polder

(Foto: Machteld Klees)

Een echte blikvanger in de Wilde Weelde-tuin op de Floriade is de golvende bank. Vanaf het moment dat de Floriade opende is het een geliefde selfiespot maar veel bezoekers zijn ook nieuwsgierig naar de constructie. Een gesprek met één van de bedenkers, Ivo de Vries.

Tekst: Machteld Klees

Hoe kwamen jullie op het idee?

We wilden een bank die in de spiraal paste. Eigenlijk was het de bedoeling dat er een houten bank kwam. Het ontwerp schoot niet op, toen kwam Emiel Versluis met een schetsje. Vervolgens ontstond deze bank. Dat was een mooi proces, ik noem het 'intercreativiteit' als je samen verder komt dan allebei alleen.

Hoe maak je zo iets?

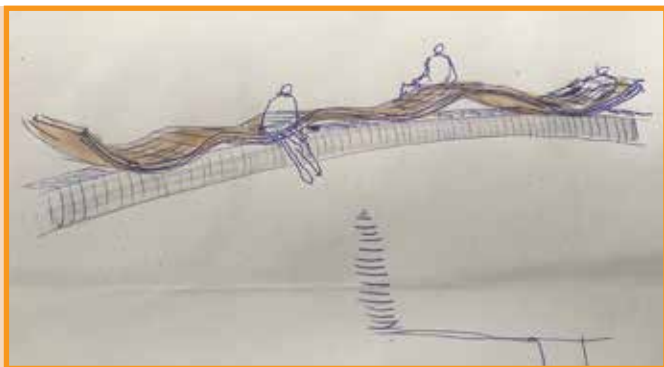
Onder de bank liggen stelconplaten als fundering. Hierop hebben we een mal gebouwd om het zand in te storten. Dat was speciaal zand dat zich sterk verdicht en hard wordt. Het liet zich goed in vorm brengen, glooiend maken, harken, aantrillen enzovoorts, net zolang tot de vorm goed was. Dat was heel belangrijk om de eerste laag tegels goed

Het zandbed in model brengen (Foto: Emiel Versluis)

Tegels lijmen (Foto: Anneke Rodenburg)

De eerste schets (Emiel Versluis)

De techniek van de bank is gebaseerd op een eeuwenoude bouwwijze, het 'tamboerijngewelf' of de 'Catalaanse' boog. Deze bouwwijze stamt uit de Middeleeuwen en werd ontwikkeld in het Spaanse Catalonië. Door dunne lagen tegels op elkaar te plakken kunnen opvallend sterke boogconstructies worden gebouwd. Voor een uitgebreid artikel: www.lowtechmagazine.be en zoek op 'tamboerijngewelf'.

te kunnen leggen. Op de laagste punten werden sleuven gemaakt en met metselwerk werd een verbinding met de fundering gemaakt. Ook is de bank nergens helemaal vlak, waardoor er geen water op blijft staan, dat loopt snel opzij weg. De eerste laag tegels werd los op het zand gelegd. Daarna werd laag na laag op elkaar vastgelijmd. In totaal bestaat de bank uit zeven lagen tegels. Voor de te gebruiken tegellijm kregen we advies. De tegels zelf kwamen van een bedrijf waar ik weleens overtollige partijen materiaal haalde. Ze hadden deze partij 'winkeldochters' en 'b-keuze' in de aanbieding, maar ze zijn prachtig. Als het lelijke tegels waren geweest was ik er niet aan begonnen.

We konden een laag tegels per dag doen, daarna moest de lijm drogen, dus dat ging prima. Wel was het spannend of het niet zou vriezen voor de lijm was uitgehard, maar ook dat ging goed. Ook was het opletten met de vallende wilgenblaadjes, die maakten vieze vlekken op de tegels. We hielden de bank dan ook steeds met een zeil afgedekt. Tot slot is de bank geïmpregneerd, dat maakt het materiaal minder kwetsbaar. Het spannendste was het moment dat het zand eronderuit gegraven werd, maar gelukkig het ging goed.

Wat vond je het leukste?

Dat is wel dat er door heel veel verschillende mensen is meege-

werkt. Vlak voor de coronacrisis begon werd ik lid van Wilde Weelde. Voor mij was het een natuurlijke manier om tijdens het werk veel mensen te leren kennen.

Ook in particuliere tuinen maak ik graag bouwwerken en mozaïeken, met verschillende materialen. Ik werk vaker met mallen en zand of klei. Daarmee kun je goed bogen en andere leuke vormen metselen, bovendien zijn bogen heel sterk. Bouwwerken maken zonder waterpas, maar die wel jaren meegaan is heerlijk om te doen.

Ivo de Vries is tuinontwerper, hovenier en lid van Wilde Weelde www.gardeningangels.nl

Het zandbed met zeven lagen tegels (Foto: Emiel Versluis)

Spannendste moment: het zand weggraven (Foto: Emiel Versluis)

